

Dr Robert A. Peterson, Duch Święty i zjednoczenie z Chrystusem, Dzieło Ducha Świętego w Nowym Testamencie

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 4, Dzieło Ducha Świętego w Nowym Testamencie.

Kontynuujemy nasze wykłady o zjednoczeniu z Chrystusem. Chociaż jeszcze tam nie jesteśmy, tak naprawdę nadal studiujemy głównego pracownika w zjednoczeniu z Chrystusem, a jest nim Bóg Duch Święty. Niedawno przyjrzelśmy się jego pracy w Starym Testamencie, a teraz przechodzimy do jego pracy w Nowym Testamencie. Oto jej zarys. Jego praca w apostołach na świecie, praca Ducha Świętego w Jezusie.

Zakończymy to małą wzmianką o głównej posłudze Ducha Świętego, która oczywiście polega na jednoczeniu grzeszników z Chrystusem. Duch Święty działa w Nowym Testamencie; działa w apostołach i przemawia przez nich. Widzieliśmy to w Ewangelii Mateusza 10:20: gdy będziecie prześladowani, Jezus powiedział, nie martwcie się, Bóg was zaopatrzy, a Duch Święty przemówi przez was w owym dniu.

To nie ty mówisz, ale duch twojego ojca przemawiający przez ciebie. Niezwykłe i piękne odniesienie, duch twojego ojca. Znaczenie jest, oczywiście, twojemu ojcu w niebie, Bogu Ojcu.

Łukasza 12:12, bardzo podobne, werset 11 Łukasza 12, a gdy was ciągać będą przed synagogi i urzędy i władze, nie troszczcie się o to, jak macie się bronić albo co macie mówić. Łukasza 12:12, bo Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co macie mówić. Dzieło Ducha Świętego w Nowym Testamencie obejmuje jego dzieła w apostołach; mówi przez nich i daje im mądrość.

Łukasza 21 i werset 15, duch udziela apostołom mądrości. Jezus przepowiada powstanie narodu przeciwko narodowi i tak dalej, i prześladowanie. Postanówcie więc w waszych umysłach, Łukasza 21:14, nie rozważać naprzód, jak macie odpowiedzieć, bo Ja wam dam usta i mądrość, której żaden z waszych przeciwników nie będzie mógł się oprzeć ani zaprzeczyć.

Mój problem z moim własnym tekstem dowodowym polega na tym, że nie widzę konkretnej wzmianki o duchu. Jezus mówi; być może powinniśmy sugerować ducha z innych fragmentów, ale powiedziałbym, że nie jest to zbyt mocne. Jezus daje moc, przez swojego ducha daje moc apostołom, aby byli świadkami śmierci i zmartwychwstania Jezusa.

Łukasza 24:49, Jezus oświeca, ukazuje się swoim uczniom po dwóch na drodze do Emaus, ukazał się im i powiedział: To są moje słowa, Łukasza 24 44, To są moje słowa, mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami, że wszystko, co napisano o mnie w Prawie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach, musi się wypełnić. Wtedy otworzył ich umysły, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: Tak jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać, i że w Jego imieniu głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, poczynawszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tych rzeczy, a oto Ja ześlę na was obietnicę mojego ojca, ale pozostaniecie w mieście, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z góry.

Obietnicą jest oczywiście obiecany Duch Święty, a mocą jest ta obiecana w Dziejach Apostolskich 1:8; to rzeczywiście moc i obecność Ducha Świętego. Widzieliśmy to już dwa lub trzy razy, więc nie będziemy się odwracać, ale duch mieszka w apostołach i będzie ich pomocnikiem na zawsze. Jana 14:16 i 17, świat nie zna ducha, ponieważ nie może go zobaczyć; ty go znasz, ponieważ będzie z tobą i będzie w tobie.

Ponadto duch kieruje apostołami w dziele Bożym. Widzimy to na przykład w Dziejach Apostolskich, w rozdziale 13 i na początku pierwszej podróży misyjnej. Dzieje Apostolskie 13, zaczynając od wersetu 1. A byli pośród nich Eliaz, Lucjusz Cyrenejczyk, Menaean , wieloletni przyjaciel Heroda Tetrarchy i Saul.

Gdy oni czcili Pana i pościli, Duch Święty powiedział: Wyłączcie ode mnie Barnabę i Saula do dzieła, do którego ich powołałem. Duch Święty powiedział to, czytamy, że po poście i modlitwie włożyli na nich ręce i wysłali ich. Następnie, w wersecie 4, będąc tak posłani przez Ducha Świętego, popłynęli do Seleucji, a stamtąd popłynęli na Cypr i tak dalej.

Duch kieruje pracą apostołów dla Boga. W Soborze Jerozolimskim widzimy ponownie ducha w działaniu. Sobór, oczywiście, zwołano, ponieważ niektórzy judaizatorzy twierdzili, że trzeba być obrzezanym i przestrzegać prawa Mojżesza, nawet jeśli jest się poganinem, aby zostać chrześcijaninem.

Nie tak, orzekła rada, ale były to poważne sprawy. A w Dziejach Apostolskich 15, na radzie, list, który ułożyli, zawiera te słowa: Duchowi Świętemu i nam wydało się słuszne, aby nie nakładać na was żadnego ciężaru ponad to, co jest potrzebne, Dzieje Apostolskie 15:28, abyście powstrzymywali się od ofiar składanych bożkom i od krwi, i od tego, co uduszone, i od nierządu. Jeśli powstrzymacie się od tego, dobrze uczynicie.

Żegnaj. Wydawało się to dobre Duchowi Świętemu i nam. To znaczy, że Duch prowadził uczniów, apostołów, do podejmowania mądrych decyzji dla kościoła, Dzieje Apostolskie 15:28.

Ponadto, widzimy w rozdziale 16 z powołaniem Macedończyków, że duch zamyka i otwiera drzwi posługi, kierując ich do głoszenia słowa Bożego tam, gdzie Bóg ich powołał, 16 :6. I przeszli przez krainę Frygii i Galacji, mając zakaz od Ducha Świętego, aby głosić słowo w Azji. Gdy przybyli do Myzji , próbowali udać się do Bitynii, ale duch Jezusa nie pozwolił im. Tak więc, przechodząc przez Myzję , zeszli do Troady i Paweł miał widzenie w nocy, pewien człowiek z Macedonii, stojący tam, nalegający i mówiący: Przyjdź do Macedonii i pomóż nam.

A gdy Paweł natychmiast ujrzał wizję, staraliśmy się udać do Macedonii, dochodząc do wniosku, że Bóg powołał nas, abyśmy głosili im ewangelię. Zauważ, że duch nie pozwolił apostołom iść w jedną stronę, a duch pokierował nimi w taki sposób, że, cóż, dwa razy tutaj, zabronił im tego. Oczywiście jest, że on również pozytywnie nimi kieruje.

Poprzez apostołów duch buduje kościół jako świątynię Pana. Zaskakująco, Bóg bierze pogan i włącza ich do swego ludu. Efezjan 2, 19-22 Tak więc wy, poganie, jest sens, nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, w którym cała budowla, zespolona, rośnie na świętą świątynię w Panu.

W Nim, w Chrystusie, wy również jesteście budowani razem na mieszkanie dla Boga przez Ducha. Bóg integruje pogan z ludem Bożym. Duch Święty buduje kościół na fundamencie Chrystusa i apostołów.

Czyni to, dodając wierzących Żydów i pogan do ludu Bożego, łącząc ich z Chrystusem jako jednostki, aby utworzyć świętą świątynię dla Pana, dla zamieszkiwania Boga w duchu. Tak więc Duch Święty działa potężnie w apostołach i przez nich. Działa również w świecie, a co niezwykle w tych wykładach, mam cytaty z Przymierza Lozańskiego, symbolu, doktrynalnego wyznania używanego przez chrześcijan i ewangelików na całym świecie, aby podsumować podstawy wiary i misji Kościoła.

Kochamy Ducha Świętego w jedności Trójcy, wraz z Bogiem Ojcem i Bogiem Synem. Jest duchem misyjnym, posłanym przez misyjnego Ojca i misyjnego Syna, tchnącym życie i moc w misyjny kościół Boga. Kochamy i modlimy się o obecność Ducha Świętego, ponieważ bez świadectwa Ducha o Chrystusie nasze własne świadectwo jest daremne.

Bez przekonującej pracy Ducha nasze kazania są daremne. Bez darów, przewodnictwa i mocy Ducha nasza misja jest jedynie ludzkim wysiłkiem. A bez owoców Ducha nasze nieatrakcyjne życie nie może odzwierciedlać piękna ewangelii.

Amen. To mój mały wstęp do Ducha działającego w świecie. Duch przekonuje świat o jego potrzebie Jezusa.

Jana 16, wersety 8 i następne. Jezus mówi o swoim odejściu i posłaniu Ducha — werseł 7 Jana 16.

Jednakże mówię wam prawdę i pożytek wam będzie, jeśli odejdę. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. Ale jeśli odejdę, pošlę Go do was.

A gdy On przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie. O grzechu, bo nie wierzą we mnie. O sprawiedliwości, bo idę do Ojca i już mnie nie ujrzycie.

Jeśli chodzi o sąd, ponieważ władca świata jest sądzony. Duch przekona świat o grzechu i jego potrzebie Jezusa. Jak widzieliśmy w Jana 15, pod koniec Duch świadczy o Jezusie.

A Duch włączy apostołów w to świadectwo. Jeśli umieścimy świadectwo Ducha o Jezusie w świetle większego tematu świadectwa w Ewangelii Jana. Raymond Brown w swoim dwutomowym komentarzu do Ewangelii Jana nauczył mnie, że Jan bagatelizuje próby Jezusa pod koniec jego życia, którym poświęcono więcej miejsca w pierwszych trzech Ewangeliach.

Jan bagatelizuje to i zamiast tego pokazuje, że Jezus jest sądzony, że tak powiem, przez całą swoją ziemską posługę. I w konsekwencji, zaczynając od rozdziału 1 w prologu, ze świadectwem Jana Chrzciciela, w czwartej Ewangelii pojawia się ważny temat świadectwa. Dochodzi on do prawdziwego punktu kulminacyjnego w rozdziale 5, gdzie jest wielu świadków Jezusa.

Oto niektórzy świadkowie Jezusa. Ojciec, Jan Chrzciciel, cuda Jezusa, Stary Testament. Następnie, w rozdziale 15, Jezus składa świadectwo o sobie.

Następnie w rozdziale 15 i 26 Duch wkracza do akcji. A w następnym wersecie, jeśli mnie pamięć nie myli, sami apostołowie. Tak, wy również będziecie świadczyć.

Tak więc Jan 15:26, gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o mnie. A wy także będziecie świadczyć, bo jesteście ze mną od początku. Ojciec i Syn, Ojciec i uczniowie dołączają do chóru świadków świadczących o tym, że Jezus jest Synem Bożym, Mesjaszem i zbawieniem w Jego imieniu samym.

Duch zaprasza ludzi, aby przyszli do Chrystusa. Jakże niezwykle i cudowne. Biblia kończy się na tej nucie.

Widzieliśmy Objawienie, Księga Rodzaju 1:2, Ducha unoszącego się nad wodami. I tutaj na końcu historii, Objawienie 22:17, Duch i Oblubienica mówią, przyjdź,

Oblubienicą jest oczywiście Kościół, i niech ten, kto słyszy, powie, przyjdź, a ten, kto jest spragniony, niech przyjdzie, ten, kto pragnie, niech weźmie wodę życia bez zapłaty. Jakże łaskawe ze strony Boga jest zakończenie w przedostatnim akapicie na końcu Księgi Objawienia, ostatniej księgi w Biblii, zaproszeniem zapraszającym ludzi, aby przyszli i pili wodę życia wiecznego, aby uwierzyli w Baranka, Jezusa Chrystusa.

1 List do Koryntian 12 szokuje nas, pierwsze kilka wersetów. Dlaczego chrześcijanin miałby w ogóle rozważać myśl, że jeśli ktoś powiedziałby, że Jezus jest przekleństwem, to przez Ducha Świętego? Nie wiem. Koryntianie z pewnością potrzebują pewnych wskazówek, a Paweł cierpliwie im ich udziela.

Ale chcę, żebyście zrozumieli, 1 Koryntian 12:3, że nikt, kto mówi w Duchu Bożym, nigdy nie mówi, że Jezus jest przekleństwem. Co ważniejsze dla naszych celów. I nikt nie może powiedzieć, że Jezus jest Panem, chyba że w Duchu Świętym.

Oczywiście, ktoś mógłby wypowiedzieć te słowa. Ale Jan ma na myśli, że nikt nie mógłby wypowiedzieć ich prawdziwie. Nikt nie mógłby prawdziwie złożyć tego prymitywnego chrześcijańskiego wyznania o panowaniu Chrystusa, gdyby Duch nie działał w życiu tej osoby, przekonując ją o potrzebie Zbawiciela.

Przeanalizowaliśmy duchy działające w Starym Testamencie, a do tej pory Jego działanie w Nowym, w Apostołach i na świecie. A teraz dochodzimy do pięknej sekcji. Naprawdę ją kocham.

Praca Ducha Świętego w Jezusie. Zobaczmy, że proroctwa Starego Testamentu mówią o Duchu działającym w nadchodzącym, Duchu działającym w poczęciu Jezusa, w Jego chrzcie i kuszeniu, w Jego nauczaniu, uzdrawianiu i egzorcyzmach, w Jego ukrzyżowaniu, a także w Jego zmartwychwstaniu. Duch przenika życie Jezusa.

Nawet przed Wcieleniem proroctwa Starego Testamentu mówiły o przyjściu Jezusa. Nie mogę nie wspomnieć o książce, którą napisałem wspólnie z moim pastorem. Van Lees.

Napisaliśmy małą książkę dla poszukujących i nowych chrześcijan. Jest bardzo prosto napisana, zatytułowana Jezus w proroctwie, jak życie Chrystusa spełnia biblijne przewidywania. Książka robi dokładnie to, co sugeruje jej tytuł.

Opowiada historię największego życia, jakie kiedykolwiek przeżyto, życia Jezusa, i pokazuje, jak wypełnił On liczne proroctwa Starego Testamentu. Nasza teza, oczywiście, jest taka, że pokazuje nadprzyrodzony charakter Biblii i konieczność, aby ktoś uwierzył w Chrystusa. Zachęcam do zdobycia kopii, przejrzenia jej, modlitwy i przekazania jej poszukiwaczowi.

To jest właśnie nasz cel. Jezus w proroctwie, jak życie Chrystusa spełnia biblijne przepowiednie. Starotestamentowe proroctwa rzeczywiście przepowiadają nadejście tego, który nadejdzie, i że Duch będzie działał w Jego życiu.

On będzie pochodził z rodu Dawida, mówi Stary Testament. Izajasz 11 mówi nam: Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, a latorośl z jego korzeni wyda owoc. I spocznie na nim Duch Pański, Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

A jego upodobanie będzie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził według tego, co widzą jego oczy, ani rozstrzygał sporów według tego, co słyszą jego uszy. Ale w sprawiedliwości będzie sądził ubogich i w słuszości rozstrzygał za pokornych na ziemi.

On uderzy ziemię różgą ust swoich, a tchnieniem warg swoich zabije bezbożnego. Sprawiedliwość będzie pasem jego bioder, a wierność pasem jego bioder. Duch Boży spocznie na nadchodzącym i da mu wielką mądrość i siłę.

W rezultacie jego życie będzie naznaczone bojaźnią Pańską. Izajasz 11:1 do 3. Pan wybierze go na swego sługę i będzie się w nim radował. Dar Ducha Pańskiego pozwoli mu okazywać sprawiedliwość, być łagodnym i dążyć do sprawiedliwości wśród narodów.

Jak już widzieliśmy w Izajasza 42:1 do 4, Oto mój sługa, którego podtrzymuję, mój wybrany, w którym moja dusza ma upodobanie. Włożyłem na niego mojego Ducha. Po raz kolejny pokazujemy posługę Ducha w życiu Jezusa.

Tutaj przepowiedziana posługa Ducha w życiu Jezusa jest przepowiedziana przez proroków Starego Testamentu. On przyniesie sprawiedliwość narodom. Nie będzie wołał głośno ani podnosił głosu.

Trzciny nadłamaney nie złamie. On wiernie przyniesie sprawiedliwość. Nie zemdleje ani nie zniechęci się, dopóki nie ustanowi sprawiedliwości na ziemi, a wybrzeża nie będą czekać na jego prawo.

Być może teleskopując oba przyjscia Chrystusa. Pan namaści Mesjasza swoim Duchem, aby głosił dobrą nowinę ubogim, jak widzieliśmy w Izajasza 61:1 i 2. Przygnębionym i więźniom. Jego słowo pocieszy niektórych i ostrzeże przed dniem zemsty dla innych.

Izajasz 61 :1 i 2. Duch znów działa w życiu Jezusa. Tym razem jeszcze przed jego narodzeniem. Duch Święty powoduje jego poczęcie w łonie Maryi.

Łukasz 1. Kiedy Duch zstąpił na ludzi w Starym Testamencie, chłopcze, widzieliśmy to raz po raz. Duch zstąpił na Dawida. Duch zstąpił na Samsona i tak dalej.

Gabriel mówi Maryi, że Duch zstąpi na nią. Łukasz 1. Łukasz 1:35. Gabriel przekazał Maryi zdumiewającą nowinę. Urodzi potomka Dawida, który będzie panował nad domem Jakuba na wieki.

Mary powiedziała, jak to się stanie, skoro jestem dziewicą? SV to dosłowne tłumaczenie i nie wiem, dlaczego nie tłumaczą dosłownie, skoro nie znam męczyzny. Tłó jest językiem takim jak ten ze Starego Testamentu. Adam znał Ewę.

To język stosunków seksualnych między mężem i żoną. Jakkolwiek by to miało być, skoro jestem dziewicą w Duchu? I anioł odpowiedział jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego osłoni cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie nazwane Świętym, Synem Bożym.

Chmura chwały wypełniła przybytek. I tak Mojżesz nie mógł nawet do niego wejść. Tutaj czytamy na końcu Księgi Wyjścia.

A chwała Boża przysłała i zamieszkała w świątyni Salomona. Ale chwalebny obłok obecności Bożej jest nieobecny w drugiej świątyni. Ezechiel przepowiada to, gdy widzi, jak chwała odchodzi od świątyni.

Tak więc pojawi się ponownie w nowej świątyni. Ezechiel 43:1 do 5. Jezus jest tą obiecaną chwałą. A od poczęcia Duch chwały zacienił Marię, tak że jej synek narodził się jako Święty Syn Boży.

Łukasza 1:35. Już przed narodzeniem Jezusa Duch przygotowuje mu ludzkie ciało i duszę, aby przez śmierć i zmartwychwstanie mógł zbawić swój lud od grzechów. Duch jest aktywny w życiu Jezusa podczas jego chrztu i kuszenia.

Podczas chrztu w Jordanie, który otrzymał od Jana Chrzciciela, Jan widzi, Mateusza 3:16, Ducha Bożego zstępującego jak gołębica i spoczywającego na nim. Pojawienia się niewidzialnego Boga, którego nazywamy Teofanese, Syna, którego nazywamy Christofanese, i przypuszczam, że można by to nazwać nową Metafanią. Jan widzi Ducha Świętego, ponieważ Bóg łaskawie sprawia, że Duch pojawia się jako gołębica, która zstępuje na Jezusa i pozostaje na Nim.

Mateusza 3:16. A w swoim chrzcie Jezus zostaje namaszczone przez Ducha, aby wypełnić swój potrójny mesjański urząd proroka, kapłana i króla. Według Mateusza 4:1 Duch prowadzi również Jezusa na pustynię, aby został kuszony przez diabła. Tak więc Duch jest zaangażowany w te wczesne wydarzenia w życiu Jezusa, w tym ważne, jego chrzest i jego kuszenie.

Duch zstępuje na Jezusa i pozostaje na Nim w Jego chrzcie, a Duch popycha Jezusa na pustynię, aby został kuszony w naszym imieniu. Ponadto nauczanie, uzdrawianie i egzorcyzmy Jezusa były wykonywane przez Ducha. Wcielony Syn jest Bogiem i człowiekiem.

Gdy jest to wolą Ojca, Jezus wykonuje boskie prerogatywy. Otrzymuje również Ducha Świętego podczas chrztu, aby wyposażać się do posługi jako Bóg-człowiek. Ojciec daje swojemu Synowi Ducha Świętego bez miary, zgodnie z Janem 3, aby Jezus mógł nauczać tak, jak nikt wcześniej nie nauczał.

Jezus stoi w synagodze w Nazarecie, bierze zwój Izajasza i czyta Łukasza 4.:8, cytując Izajasza 61:1. Rozwinął zwój i znalazł miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę ubogim, posłał mnie, abym głosił więźniom wolność, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność, abym głosił rok łaski Pańskiej. Zwinął zwój, oddał go słudze i usiadł.

Wszyscy patrzą na niego, a Jezus mówi: Dziś spełniło się Pismo w waszych uszach. Czyż to nie jest zuchwałe? Wow. Kiedy Jezus uzdrawia opętanego przez demona człowieka, umożliwiając mu mówienie i widzenie, Mateusz 12:22, Jezus wywołuje dwie odpowiedzi.

Niektórzy głośno zastanawiają się, czy Jezus może być obiecany Synem, potomkiem Dawida. Mateusza 12:23. Faryzeusze jednak twierdzą, że Jezus wypędzał demony za pośrednictwem Szatana. Werset 24.

Przeciwko tej odpowiedzi Jezus argumentuje logicznie i mówi również, cytując Ewangelię Mateusza 12:28, Jeśli Ja wypędzam demony Duchem Bożym, to przyszło do was królestwo Boże. Werset 28. Królestwo Boże, podobnie jak każdy inny ważny aspekt rzeczy ostatecznych, jest zarówno wypełnione w posłudze Jezusa i jego apostołów, jak i ma być wypełnione na końcu.

Tutaj królestwo jest obecne w królu. Jeśli wypędzam demony przez królestwo Boże, przez Ducha Bożego, to królestwo Boże przyszło do was. Oczywiście, nie jest to ostateczna realizacja królestwa, ale jest to królestwo nadchodzące w słowach Jezusa, w tym przypadku czynach, a dokładniej egzorcyzmach.

Duch działa poprzez egzorcyzmy Jezusa, aby pokonać diabła i uwolnić opętanych, i wprowadzić obecny wymiar królestwa Bożego. Ze świętym gniewem Jezus ogłasza jako niewybaczalny grzech faryzeuszy świadomie przypisujących dzieło Ducha złemu. Wersety 31 i 32.

A ponieważ niedawno przyjaciel poprosił mnie o zajęcie się tą kwestią, przedstawię wam moją opinię, przyznając, że nie wszyscy się ze mną zgadzają. Nie chodzi o niewybaczenie grzechu, gdy ktoś umiera. To jest prawda.

Jana 8, Jezus mówi dwa razy: Jeśli nie uwierzycie, że Ja jestem, umrzecie w swoich grzechach. Mówi raz i raz: Jeśli nie uwierzycie, że Ja jestem, umrzecie w swoich grzechach. Umierając bez Chrystusa, jest się nieprzebaczonym.

To nie jest rozmowa o tym. Dzieje się to, gdy ludzie żyją. Jezus mówi, że nigdy nie zostaną przebaczeni. Jak wielu pastorów i nauczycieli doświadczyło, miałem ludzi, którzy przychodzili do mnie i mówili: obawiam się, że popełniłem niewybaczalny grzech.

Powszechną, a wydaje mi się, że całkiem dobrą, pasterską odpowiedzią jest, że jeśli się tym martwisz, to nie popełniłeś tego. Ponieważ ci, którzy się tego dopuścili, są tak zatwardziali w nienawiści do Jezusa, że nie ma skruchy. Nie ma wątpliwości, czy popełnili grzech.

Pozwólcie mi przeczytać słowa 31 i 32 z Ewangelii Mateusza 12. Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone. Lecz ktokolwiek powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie odpuszczone, lecz ktokolwiek powie przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym.

Innymi słowy, nigdy. To jest niewybaczalny grzech. Co Jezus ma na myśli? Moje własne zrozumienie jest takie, i znowu, są inne zrozumienia. Najlepsze, co mogę zrobić, to zrozumieć, że sytuacja Jezusa jest wyjątkowa.

Syn Boży wciela się w ciało, czyniąc cuda, a tekst jest bardzo jasny dzięki mocy Ducha Świętego. Własne słowa Jezusa to potwierdzają. A przywódcy religijni Izraela świadomie przypisują dzieła Ducha poprzez Mesjasza diabłu.

Rozumiem więc, że jest to wyjątkowa sytuacja w historii odkupienia. Nie da się jej powtórzyć, ponieważ kiedy Jezus powróci, nie będzie miał ziemskiej posługi wypędzania demonów. Przyjdzie i wskrzesi umarłych; będzie to sąd ostateczny, a potem wieczne przeznaczenie.

To jest wyjątkowe. Jest to wyjątkowe, ponieważ Bóg wcielony czyni te cuda. Jest to wyjątkowe, ponieważ wyraźnie Duch czyni je przez Niego.

I jest to wyjątkowe, ponieważ wiedzą o tym przywódcy Izraela! A mimo to, przewrotnie, przypisują dzieło Ducha poprzez Jezusa diabłu. Dlaczego? Aby nawrócić ludzi przeciwko Niemu i wprowadzić ich w błąd. Jezus odpowiada więc i mówi: jesteście synami piekła.

Nigdy nie zostanie ci wybaczone to szczególne grzechy. Dlatego uważam to za bardzo szczególną sytuację, nie do powtórzenia. Przyznaję, że z Listu do Hebrajczyków 6 i 10 wynika, że istnieje coś takiego jak nieodwracalna apostazja.

Jako nauczyciel i pastor nie jestem szybki w etykietowaniu tego, ale możliwe jest, że ktoś odrzuci wiarę chrześcijańską, którą kiedyś wyznawał i nigdy do niej nie wróci. Nie sądzę, żebyśmy mogli wiedzieć o tym z wyprzedzeniem, ale taka sytuacja może zaistnieć, a jeśli tak się stanie, nie powinniśmy sami porzucać wiary. Ponieważ Pan powiedział nam, że takie rzeczy czasami się zdarzają.

Ale to nie to samo! Tylko Jezus ma prawo twierdzić, że ktoś popełnił ten niewybaczalny grzech. I tylko żydowscy przywódcy są w tej sytuacji w tym czasie, aby móc popełnić tak straszną pomyłkę sprawiedliwości i obrażę Boga, Jego Syna i Ducha. Duch zatem jest aktywny we wszystkich aspektach ziemskiej posługi Jezusa.

Jak Piotr podsumowuje nam w Dziejach Apostolskich 10 jako część swojego kazania. Dzieje Apostolskie 10:38. Werset 37.

Wiecie sami, co się działo w całej Judei. On głosi poganom, począwszy od, wiecie sami, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan, jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą. On chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli uciskani przez diabła.

Ponieważ Bóg był z Nim. Co ciekawe, ukrzyżowanie Jezusa również było udziałem Ducha Świętego. Jezus został poczęty przez Ducha, wzmocniony przez Ducha, a Duch odgrywa rolę w Jego odkupieńczej śmierci.

Ojciec bierze udział w zadośćuczynieniu Jezusa, zgodnie z 2 Koryntian 5:19. Bóg był w Chrystusie, pojednając świat ze Sobą. Duch Święty również odgrywa rolę, zgodnie z Hebrajczykami 9:14.

Jezus ofiarował siebie Bogu przez wiecznego Ducha. Ofiara Chrystusa jest wielką i ostateczną ofiarą, czyniącą wszystkie inne ofiary nieaktualnymi. Jezus jest bosko wzmocniony, gdy ofiarowuje siebie jako ofiarę za grzech, a zatem Jego ofiara, wyjątkowo spośród wszystkich ofiar, jest absolutna, będąc faktycznie podstawą odpuszczenia grzechów dla wierzących Izraelitów w Starym Testamencie i podstawą odpuszczenia grzechów dla każdego, kto uwierzy w Nowe Przymierze na zawsze.

Zmartwychwstanie Jezusa, podobnie, obejmuje Ducha Świętego. Paweł naucza, że Duch był również aktywny w zmartwychwstaniu Jezusa. W Rzymian 1, jak widzieliśmy, Paweł głosi ewangelię dotyczącą Syna Bożego.

Jego zmartwychwstanie nastąpiło zgodnie z Duchem Świętości, wersety 3 i 4. Ojciec ogłasza, że Jego Syn jest Bogiem, potężnie wskrzeszając Go z martwych za pośrednictwem Ducha. Paweł naucza tego również w swoim wyznaniu tajemnicy pobożności w 1 Liście do Tymoteusza 3:16, które jest najwyraźniej wyznaniem powtarzanym przez chrześcijan podczas publicznego nabożeństwa.

Wielka rzeczywiście, wyznajemy, to jest tajemnica pobożności. I oto jest. On objawił się w ciele, usprawiedliwiony przez Ducha, widziany przez aniołów, głoszony wśród narodów, uwierzono w niego na świecie i wzięty w chwale.

Manifested in the flesh mówi o Jego wcieleniu, wiecznym Synu Bożym stającym się człowiekiem. Usprawiedliwiony przez Ducha, słowo to jest w rzeczywistości usprawiedliwione. Usprawiedliwiony jest dobrym tłumaczeniem. Jezus został usprawiedliwiony przez Ojca w zmartwychwstaniu Jezusa z martwych.

I tutaj jest wyraźnie powiedziane, że przez Ducha. Widziany przez aniołów po Jego zmartwychwstaniu, głoszony wśród narodów w głoszeniu ewangelii, uwierzony w świecie i wzięty w chwale w Jego wniebowstąpieniu. Paweł obejmuje usprawiedliwienie Jezusa z martwych w Duchu lub przez Ducha.

Ponieważ Jezus umiera śmiercią skazańca, Jego zmartwychwstanie jest Jego usprawiedliwieniem. Ojciec usprawiedliwia swojego Syna, wskrzeszając Go z martwych przez Ducha, ESV. Nasz ostatni temat, który omówimy dzisiaj, to w tym wykładzie posługi Ducha Świętego, zjednoczenie z Chrystusem.

Duch jest więzią naszego zjednoczenia z Chrystusem. W naszych następnych wykładach zobaczymy podstawy zjednoczenia z Chrystusem w Starym Testamencie i Ewangeliach synoptycznych w Dziejach Apostolskich. Tak naprawdę nie uczą one zjednoczenia. To zadanie Jana w jego ewangelii i Pawła w jego liście.

Ale kładą fundamenty, abyśmy mogli zrozumieć zjednoczenie z Chrystusem, co wyjaśnimy w następnym wykładzie. Ale na razie nie możemy skończyć mówić o dziełach Ducha bez mówienia o posługach Ducha, a jedna z nich wyróżnia się ponad wszystko. Pierwszą posługą Ducha Świętego w odniesieniu do zbawienia jest zjednoczenie z Chrystusem.

Duch jest więzią naszego zjednoczenia z Chrystusem. Duch jest tak niezbędny do zbawienia, że ludzie, którym brakuje Ducha, jak mówi nam Paweł, nie należą do Chrystusa. Ponadto Duch przynosi aspekty zbawienia, które zachodzą w zjednoczeniu z Chrystusem, w tym odrodzenie, usprawiedliwienie, adopcję, uświęcenie, zachowanie i uwielbienie.

Każdy z nich jest w Chrystusie. Paweł zestawia dwa przeciwstawne królestwa w Rzymianach 8:5 do 11. Królestwo ciała i królestwo Ducha.

Być w ciele oznacza być niezbawionym, nienawidzić Boga, nie być w stanie zadowolić Boga i zmierzać ku potępieniu. Rzymian 8:5 do 11. Ci, którzy żyją według ciała, myślą o rzeczach ciała, ale ci, którzy żyją według Ducha, myślą o rzeczach Ducha.

Bo myślenie ciała jest śmiercią, a myślenie Ducha jest życiem i pokojem. Bo myślenie ciała jest wrogiem Bogu, bo nie poddaje się prawu Bożemu. Zaiste, nie może.

Ci, którzy są w ciele, nie mogą podobać się Bogu. Wy jednak nie jesteście w ciele, lecz w Duchu, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeśli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, nie należy do Niego.

Ale jeśli Chrystus jest w was, chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, Duch jest życiem z powodu sprawiedliwości. Bo jeśli Duch Tego, który wskrzesił Jezusa z martwych, mieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka. Być w Duchu to być zbawionym, kochać Boga, móc mu się podobać i zmierzać ku zbawieniu.

Paweł zapewnia swoich czytelników, że nie należą oni do grupy tych w ciele. Wy jednak nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli rzeczywiście Duch Boży w was mieszka. W wersecie 9 naucza, że nie są w ciele, ale w Duchu, ponieważ Duch w nich mieszka.

Ponadto „jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy”. Werset 9, choć ma formę negatywną, ma głównie pozytywny cel, starając się podkreślić, że w każdym chrześcijaninie mieszka Duch. Jednak jego drugim celem jest podkreślenie, że nikt, komu brakuje Ducha, nie może być chrześcijaninem, niezależnie od wyznania wiary.

Chodzi o to, że chodzi o to, że posiadanie Ducha jest konieczne do zbawienia. Ponieważ Duch Święty jest więzią naszego zjednoczenia z Chrystusem, wynikają z tego zarówno negatywne, jak i pozytywne implikacje. Negatywnie, ci, którym brakuje Ducha, nie należą do Chrystusa.

Pozytywnie, Duch przynosi aspekty naszego zbawienia, które zachodzą w zjednoczeniu z Chrystusem. I do tych aspektów, jeśli Pan pozwoli, zwrócimy się w nadchodzących wykładach.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 4, Dzieło Ducha Świętego w Nowym Testamencie.